

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 4C/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121455315
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2022:6121455315.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňou JUDr. Katarínou Krivulčíkovou, v spore žalobcu I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, právne zastúpeného JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., IČO: 36 860 654, so sídlom Považská Bystrica, Šoltésovej 346/1, proti žalovanému C. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. J., C. XXX, právne zastúpenému JUDr. Martinom Bickom, advokátom so sídlom Považská Bystrica, Dukelská 972/7 - 3, o zaplatenie 30.569,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 30.569,50 eur s úrokom z omeškania vo výške vo výške 5 % ročne zo sumy 11.869,50 eur od 16.06.2021 do 02.09.2021 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30.569,50 eur od 03.09.2021 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 30.569,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30.569,50 eur od 16.06.2021 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. V žalobe uviedol, že žalovanému poskytol bezúročné pôžičky celkom vo výške 30.569,50 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť do 31.12.2020. Žalovaný uvedené nesplnil. Dňa 09.03.2021 žalovaný uznal svoj dlh čo do dôvodu aj čo do výšky 30.569,50 eur a zaviazal sa ho uhradiť v plnom rozsahu najneskôr do 30.04.2022 tak, že prvú splátku vo výške 10.169,50 eur uhradí do 45 dní odo dňa podpisu uznania dlhu a následne bude uhrádzať splátky počnúc mesiacom máj 2021 každý mesiac vždy do 15. dňa bežného mesiaca na účet žalobcu vo výške 850,- eur, a to až do úplného zaplatenia dlžnej sumy. Zároveň žalovaný zobral na vedomie, že v prípade, ak v stanovenom termíne neuhradí tri po sebe nasledujúce splátky, tak uplynutím lehoty na úhradu tretej po sebe nasledujúcej splátky sa stáva zročným celý nesplatený dlh. Keďže žalovaný do dňa podania žaloby neuhradil žiadnu časť dlžnej istiny, t. j. neuhradil prvú splátku do 23.04. 2021, splátku za mesiac máj do 15.05.2021 a splátku za mesiac jún do 15.06.2021, dňom 16.06.2021 sa stal zročným celý dlh žalovaného vo výške 30.569,50 eur. Žalobca si uplatnil aj zákonný ročný úrok z omeškania vo výške 5 % z celkovej čiastky 30.569,50 eur od 16.06.2021 do zaplatenia. K žalobe žalobca priložil uznanie dlhu zo dňa 09.03.2021.

2. Vo veci bol Okresným súdom Banská Bystrica vydaný platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný odpor s tým, že žalovanému nedlhuje žiadne peniaze.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a žalovaného, oboznámením uznania dlhu zo dňa 09.03.2021, výpovede z pracovného pomeru zo dňa 01.02.2021, ručne písaných poznámok, súkromného znaleckého posudku PhDr. Dušana Selka, Csc., výsluchom svedkov K. Š., I. T., C. T.I. S. K. T..

4. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaný boli od 29.07.2017 do 26.07.2021 spoločníkmi a konateľmi obchodnej spoločnosti T., D..O..M., W.: XX XXX XXX, so sídlom G. J., C. XXX. Od 27.07.2021 je jediným spoločníkom a konateľom tejto obchodnej spoločnosti žalovaný. Žalobca bol zároveň zamestnancom tejto spoločnosti, ktorý pracovný pomer skončil jeho výpoveďou ku dňu 28.02.2021.

5. Súčasne mal súd za preukázané a nesporné, že žalovaný dňa 09.03.2021 uznal dlh vo výške 30.569,50 eur voči veriteľovi - žalobcovi, ktorý dlh žalovanému mal vzniknúť na základe bezúročných pôžičiek, a to pôžičky zo na 03.03.2018 vo výške 10.000,- eur, pôžičky zo dňa 07.05.2018 vo výške 10.000,- eur a pôžičky zo dňa 05.04.2019 vo výške 10.569,50 eur. Žalovaný v uznaní dlhu uviedol, že tieto pôžičky si bral na nákup „hnutelných strojov.“ Pôžičky sa žalovaný ústne zaviazal vrátiť v lehote do 31.12.2020. Keďže tak žalovaný neučinil, uznal dlh vo výške 30.569,50 eur titulom neuhradenia poskytnutých pôžičiek v lehote do 31.12.2020. Žalovaný v uznaní dlhu výslovne uviedol, že týmto ako dlžník v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka uznáva svoj dlh voči veriteľovi čo do dôvodu, ako aj čo do výšky a zaviazal sa uhradiť ho veriteľovi v plnom rozsahu, t. j. vo výške 30.569,50 eur, najneskôr do 30.04.2022. Dlžnú sumu sa žalovaný zaviazal uhradiť formou splátok, a to tak, že prvú splátku vo výške 10.169,50 eur uhradí na označený účet veriteľa najneskôr do 45 dní odo dňa podpisu tohto uznania dlhu a následné splátky uhradí počnúc mesiacom máj 2021 každý mesiac do 15. dňa na účet veriteľa vo výške 850,- eur. Zároveň žalovaný uviedol, že berie na vedomie, že v prípade, ak v stanovenom termíne neuhradí tri po sebe nasledujúce splátky, stáva sa zročným celý nesplatený dlh. Podpis žalovaného bol úradne overený dňa 09.03.2021 notárom (zamestnancom povereným notárom).

6. Žalovaný neuhradil z uznaného dlhu ani jednu splátku.

7. Žalovaný na pojednávaní dňa 04.11.2021 uviedol, že popiera, že by si od žalobcu niekedy požičal akékoľvek peniaze. Od žalobcu nikdy reálne peniaze neprevzal, a to ani v hotovosti a ani prevodom na účet. Žalovaný uviedol, že so žalobcom spoločne podnikali v spoločnosti T. D..O..M.. v oblasti kovovýroby. Žalobca bol zamestnancom tejto spoločnosti. Dňa 28.02.2020 dal žalobca výpoveď, pretože sa nepohodli. Každý chcel ísť svojou cestou. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca za ním prišiel s tým, aby mu podpísal uznanie dlhu s tým, že chcel, aby žalovaný prestal vyrábať, pretože žalobca nemal ešte rozbehnutú svoju výrobu. Žalobca žalovaného s týmto „otravoval“ a dával mu ultimáta. Žalovaný však nemohol prestať vyrábať, keďže mal zamestnaných zamestnancov a termíny pre splnenie zákaziek. Žalovaný uviedol, že žalobca naňho fyzický nátlak nerobil, ale neustále ho žiadal, aby nevyrábal. Žalovaný uviedol, že nevie, ako dospel žalobca k sume 30.569,50 eur. Žalovaný povedal žalobcovi, aby do uznania dlhu uviedol termíny pôžičiek aké chce, pretože žalovaný považoval uznanie dlhu za bezpredmetné. Bolo mu jedno čo žalobcovi podpíše, len nech mu dá žalobca pokoj. Od žalobcu však žiadne peniaze neprijal a ani od neho nič nežiadal. K podpísaniu uznania dlhu došlo tak, že žalobca mal uznanie dlhu už pripravené, potom šli k notárovi, kde žalovaný listinu podpísal a pravosť podpisu potvrdil zamestnanec poverený notárom.

8. Žalobca na pojednávaní dňa 04.11.2021 uviedol, že žalovanému požičal v tých termínoch, ako je uvedené v uznaní dlhu. Žalovanému peniaze odovzdával v hotovosti, a to dvakrát po 10.000,- eur a raz 10.569,50 eur. Žalovaný si vždy chcel kúpiť nejakú vec, napr. auto alebo motorku, aby o tom nevedela jeho žena a rodičia. Žalobca mal niečo našetrené a keď už nemal, tak šiel za rodičmi a babkou. Keď žalobca odchádzal z firmy, žiadal, aby to, čo žalovanému požičal, dali na papier. Žalobca chcel peniaze hneď, ale žalovaný ho uprosil, aby mu poskytol splátky. S týmto žalobca súhlasil. V čase, keď sa so žalovaným dohadovali o pôžičke, nebola pri tom žiadna iná osoba. Rovnako nebol nikto pri tom, keď žalobca peniaze žalovanému odovzdával. Písomné zmluvy o pôžičke neuzatvorili, keďže boli najlepšimi kamarátmi a žalobca si myslel, že mu žalovaný peniaze vráti. Žalobca uviedol, že nežiadal od žalovaného, aby prestal vyrábať. Žiadal od neho len to, aby dali na papier to, čo mu požičal. K odovzdaniu peňazí (pôžičiek) žalobca uviedol, že dňa 03.03.2018 došlo k odovzdaniu 10.000 eur v aute, keďže so žalovaným boli dohodnutí, aby sa o tom nedozvedela jeho žena. Peniaze boli vložené do obálky. Dňa 07.05.2018 bola žalobcom odovzdaná žalovanému rovnakým spôsobom suma 10.000,- eur v hotovosti.

Peniaze žalobca dal žalovanému pri nastupovaní do auta. Peniaze neboli v obálke. Napokon pôžička zo dňa 05.04.2019 bola uzatvorená tak, že ma žalovaný požiadal o konkrétnu sumu 10.569,50 eur. Peniaze boli žalovanému odovzdané nie v obálke v aute pred firmou, alebo doma. Dátumy poskytnutia jednotlivých pôžičiek mal žalobca zapísané v starom telefóne. Keď teda spisovali uznanie dlhu, starý telefón si žalobca naštartoval a tieto dátumy spolu zapísali do uznania dlhu. Ďalej žalobca uviedol, že pri spisovaní dlhu povedal žalovanému, že by chcel od neho odkúpiť jeho stroj, pričom kúpnu cenu mu siahne z dlhov z pôžičiek. S uvedeným žalovaný súhlasil, ale povedal, že stroj ešte potrebuje, že má na ňom ešte nejakú prácu. Žalobca preto žalovanému povedal, nech si tú prácu dorobí a potom si stroj zoberie. Z tohto dôvodu je v uznaní dlhu uvedená posledná veta, že uznanie dlhu bude do lehoty troch mesiacov upravené z dôvodu celkového vyčíslenia nákladov.

9. Z výsluchu svedkyne K. Š., L.. XX.XX.XXXX, J. G. J., G. P. XXX, ktorá je manželkou žalovaného súd zistil, že žalobca so žalovaným spolu podnikali. Potom sa dohodli sa, že sa rozdelia a každý si pôjde svojou cestou. O uznaní dlhu žalovaným sa svedkyňa dozvedela až keď to bolo podpísané u notára. Uviedla, že jej manžel - žalovaný si zjavne neuviedol vážnosť tohoto úkonu. Až keď mu to ona vysvetlila, pochopil vážnosť vzniknutej situácie. Svedkyňa tvrdila, že žalobca jej manželovi (žalovanému) nikdy peniaze nepožičal. Uviedla, že nepredpokladá, že by nevedela, keby si niečo (v takej vysokej hodnote) kúpil. Pokiaľ žalobca spomínal, že peniaze požičal žalovanému na automobil, tento si žalovaný so svedkyňou kúpili ešte pred dátumom prvej pôžičky, a to zo spoločných finančných prostriedkov manželov. Svedkyňa tvrdila, že žalovaný si od žalobcu nepožičiaval. Svedkyňa sumu 30.569,50 eur považuje za odstupné z firmy.

10. Z výsluchu svedka I. T., L.. XX.XX.XXXX, J. D. XXX, ktorý je otcom žalobcu, súd zistil, že keď sa rozchádzali žalobca so žalovaným z firmy T., dozvedel sa od žalobcu, že tento požičal žalovanému 30.000,- eur. Svedok uviedol, že požičal žalobcovi v r. 2019 sumu 5.000,- eur na zaplatenie plánov na rodinný dom. Ďalej uviedol, že v r. 2015 jeho mama darovala žalobcovi pozemok a dala mu aj sumu 20.000,- eur.

11. Z výsluchu svedkyne C. T., L.. XX.XX.XXXX, J. D. XXX, ktorá je matkou žalobcu, súd zistil, že táto nevedela o synovej pôžičke vo vzťahu ku žalovanému. O tomto sa dozvedela až keď sa rozchádzali vo firme T., čo bolo asi v decembri 2021. Vtedy jej žalobca (jej syn) povedal, že požičal žalovanému finančnú hotovosť vo výške 30.000,- eur. Svedkyňa uviedla, že v r. 2015, keď ešte žila jej svokra, táto darovala žalobcovi pozemok za domom aj s finančnou hotovosťou vo výške 20.000,- eur. Potom ešte prišiel syn niekedy v marci, apríli 2019 za svedkyňou, či by mu nepožičala nejaké peniaze, že si ide dať vyhotoviť plán rodinného domu. Tieto peniaze žalobca (syn) podľa svedkyne minul na tieto plány. Kde investoval sumu 20.000,- eur, svedkyňa nevedela, avšak uviedla, že svokrou jej bolo prezentované, že ide o príspevok na stavbu rodinného domu. Žalobca si zatiaľ dom nepostavil, má však už vydané stavebné povolenie.

12. Z výsluchu svedkyne K. T., L.. XX.XX.XXXX, J. V. XXX, ktorá bola zamestnaná v spoločnosti T. ako administratívny pracovník od augusta 2020 do marca 2021, súd zistil, že táto zo svojej pozície zamestnanca v spoločnosti T. o pôžičke vedomosť nemala.

13. Zo znaleckého posudku PhDr. Dušana Selka, Csc., znalca z odboru Psychológia, odvetvia Klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality, súd zistil, že tento znalecký posudok bol vypracovaný na žiadosť žalovaného a stanovenou znaleckou úlohou bolo posúdiť vierohodnosť tvrdení žalovaného, ktoré uviedol v rámci tohto sporového konania. Konkrétne bolo znalcovi uložené, aby: 1/ na základe výsledkov znaleckého vyšetrenia osobnosti a intelektu žalovaného sa vyjadril k psychologickému vierohodnosti tvrdení žalovaného a 2/ uviedol, či má žalovaný sklony ku konfabulácii, pseudológii alebo účelovému klamstvu. Výsledkom znaleckého posudku bolo, že u žalovaného neboli zistené: prítomnosť znakov svedčiacich o duševnom ochorení, závažné poruchy osobnosti, antisociálne črty a vlastnosti, organické poškodenia, poruchy pamäťových schopností a ani iný kognitívny deficit. Znalec však zistil u žalovaného prítomnosť neurobiologického vývojového deficitu a neurobiologickú poruchu dyslexie a disgrafie. Uvedené podľa znalca mohlo spôsobiť, že žalovaný pri dlhodobých problémoch a napätých situáciách vo firme podcenil význam aktivít žalobcu a v snahe zbaviť sa napätia, ktoré mu bránilo v jeho každodenných aktivitách, sa podriadil požiadavkám žalobcu. Znalec zároveň nezistil u žalovaného prítomnosť konfabulácii (rozprávanie vymyslených príbehov - pozn. súdu), pseudológií (chorobná túžba po klamstve - pozn. súdu) a ani sklony k účelovému a patologickému klamstvu. Prílohou znaleckého

posudku bol protokol z vyšetrenia na polygrafe (ľudovo detektor ľži - pozn. súdu). Pri tomto vyšetrení sa zistilo, že žalovaný neklamal, keď negatívne odpovedal na tri nasledujúce otázky: 1/ Požičali ste si peniaze? 2/ Požičali ste časť alebo všetky peniaze od I. T.? 3/ Klamali ste v akejkoľvek časti výpovede na pojednávaní dňa 04.11.2021 vo veci pod sp. zn. 4C/26/2021?

14. Medzi stranami tak bolo sporným, či žalobca poskytol žalovanému pôžičky v celovej výške 30.569,50 eur, a teda či žalovaný uznal dlh existoval.

15. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

19. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou. Je teda potrebné, aby okrem konsenzu zmluvných strán o podstatných náležitostiach (prenechanie vecí veriteľom dlžníkovi, povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu, vymedzenie požičiavaných vecí, dočasnosť zmluvy) došlo k reálnemu úkonu - odovzdaniu druhovo určených vecí veriteľom dlžníkovi.

20. Uznanie dlhu je jednostranným vyhlásením, resp. jednostranným právnym úkonom dlžníka, ktorý je adresovaný veriteľovi. Dlžník v písomnej forme vyhlasuje, že zaplatí svoj dlh čo do dôvodu a výšky. Základným obsahovým prvkom inštitútu uznania dlhu je vznik právnej domnienky, že dlh v čase jeho uznania trval, ktorá sa prejavuje najmä v procesnej rovine, ako prenesenie dôkazného bremena na dlžníka. Ide o vyvrátenú domnienku, ktorá zaťažuje dlžníka dôkazným bremenom, a naopak, posilňuje postavenie veriteľa tým, že ten svoj nárok vie oprieť nielen o samotný primárny záväzok, ale i o sekundárny, vedľajší záväzok, slúžiaci na jeho zabezpečenie. Žalovaný je tak svoju procesnú obranu nútený viesť v negativistickom smere, a teda vyvrátiť samotnú existenciu dlhu, a zároveň vyvrátiť svoj prísľub, tento dlh splniť.

21. Najvyšší súd ČR v rozhodnutí sp. zn. 32Cdo/1160/2003 k uznaniu dlhu uviedol, že zákon tým vyslovuje obecnou zásadu, že dokud není dokázán opak, platí za prokázanou skutečnost, pro kterou je v zákoně stanovena domněnka, a že tedy pouhá třeba i závažná pochybnost o tom, zda skutečnost v právní domněnce stanovená existuje, nestačí k tomu, aby nebyla považována za prokázanou. V řízení mohou nastat tedy jen dvě možné situace buď platí skutečnost, které svědčí vyvrátená domněnka, za prokázanou, anebo vyšel v řízení najevo její opak (obsah domněnky byl vyvráten důkazem opaku, tj. důkazem, že skutečnost je v konkrétním případě právě opačná, než jak ji uvádí domněnka). V žádném případě však nelze za situace platného uznání závazku učinit závěr, že oprávněný věřitel neunesl ohledně skutečnosti, které svědčí vyvrátená právní domněnka, důkazní břemeno, a to ani tehdy, popírá-li povinný (dlužník) takovou skutečnost negativními tvrzeními.

22. Bolo teda na žalovanom vyvrátiť domnienku existencie dlhu dôkazom opaku, t. j. preukázať pravý opak vylúčením akejkoľvek možnosti uzatvorenia zmlúv o pôžičke a odovzdania peňazí. Ide teda o obrátené a oproti situácii bez uznania dlhu značne sťažené dôkazné bremeno.

23. Žalovaný v danom prípade tvrdil neexistenciu uznaného dlhu. To sa snažil preukázať svedeckými výpoveďami a znaleckým posudkom, ktorým bola posúdená jeho osobnosť a jeho skony klamať. Zo svedeckých výpovedí jednoznačne vyplynulo, že žiaden svedok, teda manželka žalovaného, rodičia

žalobcu a ani pracovníčka spoločnosti T., nevedeli o tom, že žalobca poskytol žalovanému akúkoľvek pôžičku. Všetci títo sa o pôžičkách dozvedeli až dodatočne, keď im to povedala jedna zo strán konania. Svedkovia teda neboli schopní potvrdiť existenciu pôžičky, ale ani túto vyvrátiť. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že žalovaný nemá sklony klamať a mohol pristúpiť k uznaniu dlhu len preto, aby (ako sa mu to vtedy zdalo) mal pokoj. Zhodnotením výsledkov tohto dokazovania teda možno dôjsť k záveru, že existujú pochybnosti o uzatvorení predmetných zmlúv o pôžičkách a reálnom poskytnutí peňažných prostriedkov žalobcom vo výške 30.569,50 eur v hotovosti žalovanému. Keďže však úlohou žalovaného v tomto konaní bolo preukázať neexistenciu dlhu vylúčením akejkoľvek možnosti uzatvorenia zmlúv o pôžičke a odovzdania peňazí, teda nielen zasiať pochybnosti o uzatvorení predmetných zmlúv o pôžičke a reálnom poskytnutí peňažných prostriedkov, žalovaný toto sťažené dôkazné bremeno neunesol.

24. Nemožno považovať v danej situácii za relevantné to, ako to žalovaný v záverečnej reči prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že „žalobca vo svojich výpovediach nedôveryhodne opísal resp. nevedel popísať okolnosti odovzdania peňazí, pričom nebolo preukázané, že by došlo k reálnemu odovzdaniu peňazí a teda vzniku zmluvy o pôžičke.“ Toto by totiž bolo relevantným a znamenalo by neúspech žalobcu v spore len vtedy, ak by neexistovalo uznanie dlhu žalovaným. Keďže však uznanie dlhu existovalo, existencia rozporov vo výpovedi žalobcu, či nepreukázanie reálneho odovzdania peňazí, nie je relevantným, nakoľko uznanie dlhu založilo domnienku existencie dlhu čo do dôvodu aj čo do výšky a (ako to bolo aj vyššie uvedené) žalobcovi stačilo oprieť svoj nárok len o toto uznanie dlhu.

25. Vzhľadom na neunesenie sťaženého dôkazného bremena žalovaným a teda existenciu nevyvrátenej domnienky existencie dlhu žalovaného vo výške 30.569,50 eur, bolo nutné žalobe vyhovieť a uložiť žalovanému povinnosť uznaný dlh v celom rozsahu splniť.

26. Vo vzťahu k tomu, že žalovaný bude musieť plniť dlh, o ktorom sú pochybnosti o jeho existencii, je potrebné poukázať na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt*, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. Ak teda žalovaný nepoznal alebo si neuvedomoval dôsledky uznania dlhu, šlo len o jeho nedbalosť, ktorú nie je možné ospravedlniť. Žalovaný si teda sám privodil súčasnú situáciu, kedy sa dostal do podstatne sťaženej dôkaznej situácie, ktorá napokon viedla až k uloženiu mu platobnej povinnosti.

27. Súd považuje za potrebné súčasne uviesť, že prítomnosť neurobiologického vývojového deficitu a neurobiologickej poruchy dyslexie a dysgrafie u žalovaného neznamená jeho nespôsobilosť na právne úkony, resp. že by úkony učené žalovaným (zmluvy o pôžičke, uznanie dlhu) boli vykonané v duševnej poruche, ktorá ho robila na tieto právne úkony neschopným. Zároveň tvrdené (ale nepreukázané) naliehanie žalobcu na žalovaného, trpiaceho týmito poruchami, nezakladá bez ďalšieho neslobodné učinenie právneho úkonu uznania dlhu. Žalovaný teda podpísal uznanie dlhu plne právne spôsobilý a bez prítomnosti duševnej poruchy.

28. Ohľadne splatnosti pôžičiek mal súd za preukázané, že táto bola ústnou dohodou zmluvných strán (žalovaný to vyjadril písomne v uznaní dlhu a žalobca to zjavne rešpektoval, o čom svedčí obsah podanej žaloby) dohodnutá tak, že prvú splátku vo výške 10.169,50 eur uhradí žalovaný najneskôr do 45 dní odo dňa podpisu uznania dlhu a následné splátky uhradí počnúc mesiacom máj 2021 každý mesiac do 15. dňa na účet veriteľa vo výške 850,- eur s tým, že v prípade, ak žalovaný v stanovenom termíne neuhradí tri po sebe nasledujúce splátky, stáva sa zročným celý nesplatený dlh. Žalovaný nezaplatil prvú splátku splatnú do 45 dní odo dňa podpisu uznania dlhu, t. j. do 23.04.2021, nezaplatil druhú splátku do 15.05.2021, nezaplatil tretiu splátku do 15.06.2021 a nezaplatil štvrtú splátku do 15.07.2021. Preto žalobca mohol do 15.08.2021 (aj podaním žaloby) žiadať od žalovaného zaplatarenie celého dlhu vo výške 30.569,50 eur. Žalobca tak učinil žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Banská Bystrica doručená dňa 13.08.2021. K omeškaniu žalovaného so zaplatarením celého zosplateného dlhu však dochádza v danom prípade, v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka, až po doručení žaloby žalovanému, nakoľko až v tom momente sa žalovaný dozvedel o zosplatarení dlhu a jeho povinnosti zaplatať jednorazovo celý zvyšok dlhu. Začiatok omeškania žalovaného so zaplatarením zosplateného dlhu tak možno určiť až na

deň 03.09.2021, t. j. deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému, ku ktorému doručeniu došlo dňa 02.09.2021. Začiatok omeškania so zaplatením prvej, druhej a tretej splátky sa však riadi ich splatnosťou.

29. Vzhľadom na uvedené teda bol nárok žalobcu na úrok z omeškania (uplatnený v zákonnej výške zo sumy 30.569,50 eur od 16.06.2021) dôvodne uplatnený len vo výške 5 % ročne zo sumy 11.869,50 eur od 16.06.2021 do 02.09.2021 a vo výške 5 % ročne zo sumy 30.569,50 eur od 03.09.2021 do zaplatenia. V tejto časti teda súd žalobe tiež vyhovel a vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania žalobu zamietol.

30. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako plne úspešnému (žaloba bola zamietnutá len v nepatrnej časti príslušenstva) priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník s poukazom na § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).